

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 2, 14.22-23; Ps 16, 1-2a.5-11; 1Pt 1, 17-21; Lk 24, 13-35

Emaus, u koji putuju likovi današnjeg evanđelja, bio je važno mjesto jer se u njemu dogodila bitka između Jude Makabejca i pogana u kojoj su Židovi pobijedili. Stoga je Emaus mjesto nade u Boga osloboditelja koji će pobijediti pogane i osloboditi Izrael. Dvojica učenika vraćaju se u mjesto koje je za njih mjesto pobjede Boga. Susreću Isusa ne uspijevajući ga prepoznati jer su zatvoreni u prošlost i misle da je Mesija spasitelj Izraela, a Isus nije došao samo da spasi Izraelce već čitav svijet, nije došao oživjeti mrtvo Davidovo kraljevstvo nego započeti kraljevstvo Božje. Isus stoga dvojici učenika interpretira Pisma u onom istom Duhu kojim su bila nadahnuta. A taj Duh je stvarateljska Ljubav po kojoj je sve stvoreno. Učenici idu u selo, koje je u evanđelju simbol tradicije i nerazumijevanja Isusove riječi. Stoga, kad dođu u selo, Isus htjede ići dalje, jer on ide prema novome, a oni se uporno vraćaju prema starome. Unatoč tome, mole Isusa da ostane s njima. On u njihovu prisustvu čini ono isto što je učinio na posljednjoj večeri. Tada ga prepoznaše jer se Isusa prepoznaje kada kruh biva uzet i razlomljen. Isus, Sin Božji, postaje kruhom, lomi svoj život za ljude kako bi oni koji ga prihvate i sami postali kruh i životna hrana za druge. Upravo takvo iskustvo čini Isusovu prisutnost opipljivom i prepoznatljivom. Isus u tom trenutku nije iščeznuo, kako donosi hrvatski prijevod, nego je postao nevidljiv zato što je vidljiv samo u kruhu koji se lomi, kruhu koji se dijeli u zajednici koja postaje kruhom za druge. Ovo evanđelje slika je euharistije kroz koju nam Bog na našem životnom putu daje svoju riječ i tijelo kako bismo ustrajali do kraja i zadobili spasenje. Neka se taj susret s živim Bogom očituje u našoj svakodnevnici da poput dvojice iz Emausa podijelimo s drugima radost tog susreta da bi svi postali Crkva, mistično tijelo Kristovo koje se lomi i daje za druge, kako bi svi upoznali da je Isus Krist jedini otkupitelj svakog čovjeka kojeg živog primamo u euharistiji. Neka nam Gospodin udijeli milost redovito čuti Božju riječ i blagovati njegovo tijelo do onog trenutka kada ćemo ga imati u vječnosti.